

Renanetia Sunrise Prasong

TAMMIKUU 2008

© Teksti ja kuva Oili Pentinsaari

Alkuperä

Samuraiden orkideana tunnetun *Neofinetia falcatan* ja luonnosta lähes hävinneen *Renanthera imschootianan* risteymä *Renanetia Sunrise Prasong* rekisteröitiin vuonna 1967.

Neofinetia falcata on Japanissa ja Koreassa talveksi lehtensä pudottavissa puissa kasvava pienikokoinen epifyytti. Siten se saa talvella valoa runsaasti, vaikka onkin kesän varjossa. Tuoksuvat, 2-3 cm kokoiset kukat ovat valkoiset ja niissä on 5 cm pituinen kannus.

Renanthera imschootianan luontainen kasvualue ulottuu Intian Assamista Burmaan, Etelä-Kiinaan, Laosiin ja Vietnamiin. Se kasvaa lähes metrin mittaisena epifyyttinä liaanin tavoin ikivihreiden metsien puiden rungoilla. Haaroittunut kukkavarso voi kasvaa jopa 50 cm pituiseksi ja siinä voi olla parikin sataa kukkaa. Kukat näyttävät liekinpunaisilta: ylin sepäli ja petalit ovat kapeat ja niiden pohjaväri on oranssinkeltainen, jossa on tiheässä punaisia pisteitä. Alimmaisat sepälit ovat leveämmät ja oranssinkeltaiset, huuli pieni ja punainen.

R. imschootianan kukkien intensiivinen oranssinpuna ja taipumus kukkia jo nuorena ovat tehneet siitä halutun myös lähisukujen välisiin risteymiin. Se kuuluu maailman uhanalaisten eläinten ja kasvien kauppaa säätelevän CITES-sopimuksen tiukimmin valvottuihin lajeihin.

Kuvaus

Kasvutapansa ja kukkiensa intensiivisen oranssinvärin *Renanetia Sunrise Prasong* on perinyt *Renanthera imschootialta*. Kukan muotoa ja väritystä on tasapainottanut *Neofinetia falcata*, vaikkakin sen kannus on periytynyt lyhyenä. Kukan korkeus on noin 4-5 cm ja niitä on kukintovarressa kymmeniä. Kukat kestävät kauan, eikä niissä ole huomattavaa tuoksua. Kasvin tumman vihreät lehdet ovat n. 15 cm pitkät ja 1-1,5 cm leveät, jäykät ja paksuhkot. Juuria on runsaasti.

Oma kasvini

Tilasin oman kasvini saksalaiselta Wössner-Glanzin tarhalta kesällä 2006. Tullessaan se oli vaaksan korkuinen, nyt varrella on mittaa n. 25 cm ja tyvellä kasvaa uusi verso. Pidin sitä lähes vuoden lasimaljassa valoisalla ikkunalaudalla, jossa se kyllä kasvoi. Ilmeisesti kosteus maljassa ei kuitenkaan ollut riittävä, sillä kun siirsin kasvin kosteanlämpimään lasikkoon, alkoi kukintovarsi kasvaa parin viikon kuluessa ja hehkuvan oranssit, sirot kukat avautuivat ripeään tahtiin.

Kasvi tarvitsee mahdollisimman paljon valoa ja kestää jopa suoraa auringonpaistetta. Hyvin kukkiakseen se

tarvitsee säännöllisen lannoituksen, jolloin se kirjallisuuden mukaan voi kukkia useammankin kerran vuodessa.

Lähteet

David L. Grove 1995, Vandas and Ascocendas and Their Combinations with Other Genera, Timber Press, Portland, Oregon

Teoh Eng Soon 1980, Orchids of Asia, Times Books International, Singapore
